

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ярослава Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX

м. К и ї в
19 жовтня 2022 року
№ 143-1(II)/2022

Справа № 3-47/2022(96/22)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Мойсик Володимир Романович (доповідач),
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ярослава Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 28, ст. 188).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Петрик Я.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 22 Конституції України (конституційність) друге речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (далі – Закон), згідно з яким „суб’єкт призначення або керівник державної служби може пропонувати державному службовцю будь-яку вакантну посаду державної служби у тому самому державному органі (за наявності)“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Петрик Я.В. з 6 жовтня 2018 року працював на посаді головного державного інспектора відділу митного оформлення № 2 митного посту „Краківець“ Львівської митниці Державної фіскальної служби (далі – Львівська митниця ДФС). Кабінет Міністрів України постановою „Про утворення територіальних органів Державної митної служби“ від 2 жовтня 2019 року № 858 утворив, зокрема, Галицьку митницю Держмитслужби (далі – Галицька митниця) та реорганізував Львівську митницю ДФС, приєднавши її до Галицької митниці. Петрик Я.В. звертався з заявами до Галицької митниці з проханнями перевести його на посаду головного державного інспектора відділу митного оформлення № 2 митного посту „Краківець“ Галицької митниці. Начальник Львівської митниці ДФС, голова комісії з реорганізації Львівської митниці ДФС наказом від 13 квітня 2020 року (далі – Наказ) звільнив Петрика Я.В. з посади

головного державного інспектора відділу митного оформлення № 2 митного посту „Краківець“ Львівської митниці ДФС.

Не погоджуючись зі своїм звільненням, Петрик Я.В. звернувся до Львівського окружного адміністративного суду з позовом до Львівської митниці ДФС та Галицької митниці, в якому просив визнати протиправним та скасувати Наказ; поновити його на посаді головного державного інспектора відділу митного оформлення № 2 митного посту „Краківець“ Львівської митниці ДФС; стягнути з Львівської митниці ДФС середній заробіток за час вимушеного прогулу; визнати протиправною бездіяльність Львівської митниці ДФС щодо невжиття заходів із забезпечення переведення Петрика Я.В. на роботу до правонаступника Львівської митниці ДФС – Галицької митниці та зобов'язати Львівську митницю ДФС забезпечити переведення Петрика Я.В. на посаду головного державного інспектора відділу митного оформлення № 2 митного посту „Краківець“ Галицької митниці, а за відсутності такої посади – на іншу рівнозначну посаду у Галицькій митниці; визнати бездіяльність Галицької митниці щодо непропонування вакантної посади та непереведення Петрика Я.В. на вакантну посаду у Галицькій митниці протиправною. Крім того, позивач просив стягнути з відповідача на його користь завдану йому моральну шкоду.

Львівський окружний адміністративний суд рішенням від 17 лютого 2021 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 22 червня 2021 року, визнав протиправним та скасував Наказ, поновив Петрика Я.В. на посаді головного державного інспектора відділу митного оформлення № 2 митного посту „Краківець“ Львівської митниці ДФС, а також зобов'язав Львівську митницю ДФС нарахувати та виплатити на користь Петрика Я.В. середній заробіток за час вимушеного прогулу.

Галицька митниця оскаржила в касаційному порядку зазначені судові рішення Львівського окружного адміністративного суду та Восьмого апеляційного адміністративного суду до Верховного Суду, який постановою від 10 лютого 2022 року їх скасував та відмовив у задоволенні всіх позовних вимог

Петрика Я.В. Верховний Суд у своїй постанові, зокрема, зазначив, що вжите в абзаці першому частини третьої статті 87 Закону слово „може“ не означає обов'язок суб'єкта призначення чи керівника державної служби стосовно працевлаштування працівників, які вивільняються; вирішення питання щодо того, чи пропонувати державному службовцю вакантну посаду чи ні, законодавець залишив на розсуд суб'єкта призначення.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосоване в остаточному судовому рішенні друге речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону призвело до звуження змісту та обсягу його конституційного права на працю.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Петрик Я.В. не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону. Порушуючи питання про невідповідність вказаного положення Закону, автор клопотання обмежився цитуванням положень Конституції України та посиланнями на юридичні позиції

Конституційного Суду України, не обґрунтувавши взаємозв'язку між змістом оспорюваного положення Закону та статтями Основного Закону України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів та практики Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Петрик Я.В. зазначає таке: „Верховний Суд зробив висновок, що при скороченні чисельності або штату державних службовців, скороченні посади державної служби внаслідок зміни структури або штатного розпису державного органу без скорочення чисельності або штату державних службовців, реорганізації державного органу пропонування державному службовцю вакантної посади державної служби є правом суб'єкта призначення або керівника державної служби, а не обов'язком“.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що Петрик Я.В. висловив міркування щодо неправильного, на його думку, тлумачення і застосування оспорюваного положення Закону Верховним Судом у його справі. Однак вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ярослава Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**